

N. Frederiksen: I de Bilag, som ledsager det foreliggende Lovforslag, har jeg haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa de Vanskeligheder, som den nuværende Ordning Gennemførelse har været forbundet med. Jeg skal derfor ikke trætte ærede Medlemmer med at gentage, hvad der staar i disse Bilag. Der er kun eet Forhold angaaende disse Vanskeligheder, jeg lidt nærmere vil gøre Rede for. Den væsentligste Mangel ved den nuværende Kødordning har været den, at der intet Middell har været til at holde en Pris paa levende Kvæg, der, som den burde være, var afstemt efter de Maksimalpriser, der gjaldt for Kød. Der er under den nuværende Ordning ikke til Kødudvalget indkommet Klager af Betydning, hverken fra Producenter eller fra Konsumenter, før i det Øjeblik, da Kødordningen gjorde det muligt, at Kreaturpriserne kunde tvinges saa højt op, at Mellemandlerne blev udsat for Vanskeligheder. Det er sikkert med nogen Ret, der fra Slagternes og Kødforhandlernes Side er klaget over Ordningen, fordi Konkurrencen har drevet Kvægpriserne saa højt op, at Omsætningen i mange Tilfælde har været forbundet med Tab for Forhandlerne. Jeg kan dog ikke undlade i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at disse Vanskeligheder i det væsentlige stammer fra, at Kødforsyningen ikke foregaa gennem en organiseret Institution, saaledes som det f. Eks. for Elæskets og Smørrrets Vedkommende sker ved Slagterierne og Mejerierne. Desuden er der saa mange modstridende Interesser indenfor det paagældende Eihverv, hvilket har givet sig Udslag paa forskellig Maade. Disse Forretninger er tidt kombinerede saaledes, at det er baade Slagterforretninger og Pøsemagerier. Slagterierne er ogsaa medvirkende til Kødforsyningen, og endelig er der de rene Pøsefabrikker, som behandler Kødet til alt Konsum paa særlig Maade. Disse forskellige Virksomheder har deres specielle Interesser, og deraf kommer Vanskelighederne ved en ensartet Ordning af hele dette Forhold. Som det fremgaa af Bilagene, har jeg paa Kødudvalgets Vegne ført Forhandlinger med disse Virksomheder for at prøve, om man ikke kunde fremskaffe en ensartet Optræden paa Markedet fra disses Side.

For det første klagede Slagterne over, at de offentlige Institutioner købte Varerne op til saa høje Priser, at Slagterne ikke kunde konkurrere dermed. Det er ganske klart, at de større og største Aftagere er i Stand til at give en forholdsvis høj Pris

for Varerne, der atter betinger, at de vedkommende Vareforhandlere staar med stor Købeevne paa Eksportmarkederne, hvor det levende Kvæg købes. Dernæst klagede man over, at Pøsefabrikkerne var underkastede andre Forhold end Slagterne, idet deres Varer ikke var baandlagte med Priser, og derfor kunde de være bedre og stærkere Købere paa Markederne end Slagterne. Medens jeg er ved dette Forhold, vil jeg svare paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) stillede, nemlig hvilke Undersøgelser der var foretaget, eller hvilke Forhold der var forlangt oplyst angaaende Priserne paa Pølser og konserverede Varer. Der er til Kødudvalget indgaaet den Oplysning, at Pøsefabrikkerne ikke har foretaget nogen Forhøjelse af Priserne i Sommer. Den Kalkulation, der inden Kvæg- og Kødpriseres Stigning var lagt til Grund for disse Varers Pris, fastholdes vedblivende, og jeg har det Indtryk, at dette har medført, at Pøsefabrikationen i hvert Fald siden Kødordningens Ikrafttræden har givet mindre Udbytte, fordi Fabrikkerne har maattet tage Stigningen uden at forøge Prisen paa deres Varer. Kødudvalget har derfor ikke ment, at det var nødvendigt at gøre mere i saa Henseende.

Vi har prøvet paa at finde en Form, hvorved Opkøbene paa Eksportmarkedet kunde foregaa ensartet, men uden Held. For det første var de Vanskeligheder til Stede, som jeg allerede har nævnt, men efter at man havde faaet de interesserede Parter til at gaa ind paa en Overenskomst angaaende dette Forhold, strandede det paa Slagterierne, idet kun 5 af Landets 46 Slagterier gik ind paa at forpligte sig til at købe de levende Kreaturer til en Pris, der var afstemt efter de gældende Maksimalpriser paa Kød, og da Slagterierne ikke vilde gaa med, nægtede ogsaa Slagterne at gaa ind derpaa, fordi de da vilde være udsatte for en for stærk Konkurrence fra Slagteriernes Side. De foretrak saa at føre deres Forretninger videre paa det allerede givne Grundlag og købe frit paa Markedet for at faa Varen frem. Jeg kan ikke nægte, at der har været Vanskeligheder for Slagternes og de andre Forretningers Vedkommende, men hvis de vilde have gjort et virkeligt Arbejde for at holde en passende Pris paa det levende Kvæg, tror jeg dog, de vilde have været i Stand dertil. De har ikke villet fravige deres gamle Forretningsmaade og ikke kunnet blive enige om at tage de Forhold med i Betragtning.